

SAVNSMYND

SAVNSMYND

DRÁPIÐ

ing og reklama finst ikki fyri Føroyar, sigur Kaj Leo Holm Johannesen.

Havnin takkar nei

Sjónarmiðið at springaradráp kann vera skaðiligt fyri føroyska umdømið er Kaj Leo Holm Johannesen ikki einsamallur um. Tað vakti ans, tá 219 springarar blivu hildnir til inni í Skálafjørðinum 25. september í fjør. Tað var tó ikki sjálvdrápið, ið vakti ans tá, men heldur, at bólkurin av springarum varð funnin í Nólsoyarfirði og skuldu av røttum reksast inn á Sandagerð.

Finnbogi Midjord, sýslumaður fyri Streymoy, gav tó boð um, at springararnir ikki skuldi rekast inn á Havnina. Í staðin bleiv avgerð tikin um at reka teir inn á Skálafjørð. Ein av orsökunum til avgerðina hjá sýslumanninum hendan dagin var, at hann hevði fingið at vita frá Tórshavnar kommunu, at tey ynsktu ikki at springarar blivu dripnir á Sandagerði. Tað váttar Annika Olsen, borgarstjóri í Tórshavnar kommunu.

- Tað vóru ymiskar orsøkir til, at vit ikki ynsktu at drepa springarar í Sandagerði. Fyrst og fremst var

tað, at Sandagerð ikki er serliga væl egnað sum hvalvág til springarar. Harnæst høvdu fleiri grindir verið tað árið og fólk høvdu nokk, men tað hevði eisini nakað við umdømið at gera, sigur Annika Olsen og leggur afturat.

- So leingi sum kommunan er ein partur av øllum hesum, so haldi eg vit skulu hugsa okkum væl um. Man skal ikki drepa bara fyri at drepa. Um tað hevur verið nokk av grind, so bilar tað einki, at man letur ein flokk av springarum fara, tí vit vita, at tað provokerar, sigur Annika Olsen.

Borgarstjórin í Tórshavnar kommunu leggur tó dent á, at hon ikki ynskir at skerja rættin hjá føroyingum at drepa springarar, men mælir bara til, at gera tað við umhugsni.

- Eg haldi sjálv, at man skal vera øgiliga varin við at drepa springarar, men eg ynski ikki at skerja rættin at drepa teir. Vit skulu verja okkara rætt, men gera tað við umhugsni. Tað var tað vit gjørdur í fjør. Vit høvdu havt nokk av grind, og tí var tað ikki neyðugt at leggjast á ein bólk av springarum, sigur borgarstjórin.

Lunkaður áhugi

Magnus Magnussen, grindaformaður í Havn, nevnið eina aðra orsøk til, at tað ikki loysir seg at reka ein bólk av springarum til Havnar.

- Her í Havnini hevur tað mest verið vanligt vit og skil, at vit ikki drepa springarar. Um 100 springarar koma á Havnina, so verður tað ein ellubiti í part, tá tað verður býtt. Tað er vónleyst at býta tað út til 8-10.000 partar. Men um ein stórir bólkur av springarum kom, so hevði støðan verið ein onnur, sigur Magnus Magnussen.

Hesin lunkaði áhugin fyri at drepa springarar sæst eisini aftur hjá Ólavur Sjúrdarbergi, formanni í Grindamannafelagnum, ið sigur, at hann ferðast ikki langt fyri at luttaka í springaradrápi.

- At drepa 10 springarar gevur ikki meining. Tað er eitt so smátt dýr, at tað er torført at býta millum luttakararnar. Um 10-15 springarar verða dripnir, so eru eingir drápspartar, men verður tað í staðin givið stovnum og øðrum, sigur Ólavur Sjúrdarberg.

Ólavur Sjúrdarberg leggur dent á, at hann ikki úttalar seg sum formaður í Grindamannafelagnum, tí evnið er ikki viðgjørt í felagnum.

- Man skal ikki drepa bara fyri at drepa. Um tað hevur verið nokk av grind, so bilar

tað einki, at man letur ein flokk av springarum fara, tí vit vita, at tað provokerar

Men hann veit at meiningarnar eru deildar um evnið.

- Tað eru deildar meiningar um springaradráp og tí verður tað enn gjørt. Men tað er eisini orsøkin til, at so nógv kjak standst av tí. Føroyingar hava einki ímóti at vit drepa grind, men tað er nakað annað við springarum. Onkur hevur givið teimum menniskjaligar eginleikar, so sum at teir eru fittir, klókir, sosialir og annað. Soleiðis verður spælt upp á kenslur, sigur Ólavur Sjúrdarberg.

Kunna ikki geva eftir

Janus Egholm, grindaformaður í Hvalvík og Streymnesi, var til staðar til drápið í Hvalvík týsdagin. Og hann er ikki eina løtu í iva um, at tað er týðningarmikið fyri føroyingar at halda fast um springaradráp.

- Lora vit fyrst við springarum, so verður grindahvalurin tað næsta. So hava Paul Watson og hansara fólk fingið tað, ið tey vildu. Vit skulu ikki lata okkum trýsta av slíkum felagsskapum til líkt og ólíkt, sigur grindaformaðurin.

Tað var Jacob Vestergaard, sýslumaður, ið gav boð um at reka springararnar til Hvalvíkar, eins

og tað var hann, ið gav boð um at reka springararnar á Skálafjørðin í fjør. Eisini hann vísir á týðningin, at halda fast um rættin at drepa springarar.

- Vit muga sum tjóð halda fast í, at vit hava rætt at gagnnýta tað tilfeingið, ið vit hava í sjónum. Og viðvíkjandi kjakinum um burðardýgt ella ikki, so er tað einki, ið bendir á, at springarar ikki er burðardýgg veiða, sigur Jacob Vestergaard, sýslumaður.

Sýslumaðurin ávarar eisini móti, at fólk byrja at tosa um springarar, sum tað er eitt serligt djór við serligum eiginleikum. Slíkt kann bara skaða føroysku sakina, metir sýslumaðurin.

- Vit muga ansa ómetalig væl eftir, at vit ikki fara upp í kórið, at springarar eru ein delfin og so fittir. Grindahvalurin er eisini ein delfin. Tað eru bara tvey ymisk sløg. Umhvørvisfólkini úti í heimi leggja einki í, um vit halda eitt djór er fittari enn annað og tí halda uppat við at drepa springarar. Í teirra verð er bara eitt, ið telur, og tað er at vit slett ikki drepa havsúgdjór, sigur Jacob Vestergaard.